

צביקה ליפוביץ:

**„אפריים קישון היה
מחרב לי מסיבות!“**

תמיד ידעתי שצביקה ליפוביץ הוא קבלן ואיש מסיבות ידוע, שמה, עליו וטובילב. אבל לא ידעתי שהוא סופר, עד שקיבלתי את ספרו. העפתי מבט בספר — וצחקתי. במיוחד צחקתי מהסיפור הנקרא „יחסים ביליטראלים“. שאלתי אותו: הסיפור הזה אמיתי?

● בטח. כל הדמויות בספר אמיתיות.
● מי הגיבור של הסיפור?

גיסי.

● מה, את לא יודעת מי זה גיסי?
● לא.

גיסי זה אפרים קישון, אני האח של אשתו. או הסיפור הולך כך: פעם הייתי עורך מסיבות לכל החברה, והמסיבות שלי היו המסיבות הכי טובות בעיר. הייתי מזמין את אפרים. כל פעם אפרים היה בא, במקום שכולם ישמחו — כולם היו נעשים עצובים, מפני שאפרים הוא לא אלוף-העולם בחיך חוששי. מה שהיה קורה, זה שלאט-לאט הוא היה מחרב לי את כל המסיבות. תוך חמש דקות הוא היה מעורר ויכוחים פוליטיים בעד שטחים ונגד שטחים, החברה היו מתפורים ואני הייתי נשאר תקוע עם הסנדוויצ'ים.

אמרתי לאשתי: אסור להזמין את אפרים ושרה למסיבות, הוא פשוט מחרב. אשתי אמרה: מה פיתאום? להיפך, הוא עושה את המסיבות מעניינות!
וכך הסיפור נמשך ונמשך, ואשתי ואני רבים, עד שאנחנו משלימים במיטה.

זהו רק סיפור אחד, כמו שאת יודעת. יש עוד סיפורים בספר, סיפורים שהייתי מספר לחברה, עד שיום אחד הם אמרו לי: למה לא תכתוב אותם? אז כתבתי.

וכעת אני סופר שהתחיל לפני 25 שנים לבנות בניינים, ואני מרגיש יופי.

גייל קלייבורג:

**„אני יודעת
מה זה פורים!“**

איך שברוק שילדס הצליחה לנוב לה את ההצגה? נמצאת בארץ כוכבת בינלאומית ממדרגה ראשונה, באמת שחקנית מהלוגה הראשונה — גייל קלייבורג, ואף אחד לא כותב עליה.

טוב, זה לא פלא. פגשתי את גייל קלייבורג בחברת ידידים העובדים איתה על סירוט של קוסטה גאברס, שצולם עד עכשיו בירושלים ועבר כעת לחיפה.

היא היתה נחמדה מאוד, עד שביקשתי ממנה ראיון. אז היא התקפדה כמו קיפוד ואמרה: אלף, היא לא אוהבת להתראיין, בית, היא לא חושבת שקוסטה יאהב את הראיון. אמרתי לה, שאני בכל זאת אכתוב כמה מילים מפיה, היא ביקשה לדעת מה. אמרתי לה: בעיקר שטויות, והיא צחקה.

אז הנה כמה שטויות לכבוד פורים, מפיה של גייל קלייבורג.

● **את יודעת מה זה פורים?**

בטח שאני יודעת מה זה פורים. זה כמו הלואין אצלנו — הילדים מתחפשים ומפחידים את המבוגרים. אלא שאצלנו הילדים דופקים אצל אנשים בלילות, כדי לבקש ממתקים ומתנות, ואילו אצלכם — כך הבנתי — זה כדי לתת ממתקים ומתנות.

● **אנחנו תמיד היינו בהנותנים.**

בחיך! תראי איך שההיסטוריה משתנה. אי-אפשר להגיד שגם כעת אתם מהנותנים...

● **מה שנכון — נכון.**

אני נמצאת פה בפעם הראשונה. יפה מאוד פה. בירושלים יש יופי בלתי-רגיל.

אני נמצאת עם התינוקת שלי. יש כאלה החושבים שזה מפריע לי בעבודה. שטויות! אני רוצה להיות עם התינוקת. בכל רגע, את לא חושבת שזו הדרך לגדל ילדים?

רפי שאולי:

**„אותו מקום, עם
דקורציה אחרת!“**

בכל פעם שאני נוסעת למערכת, אני עוברת ברחוב הירקון פינת ירמיהו בתל-אביב, ומביטה בעצב במועדון השרוף. רק לפני כמה חודשים קישטו אותו בסרט רודו וריצפו את החזית שלו במירצפות פסיפס לבך אדום, וכעת הוא עומד מיותר כאבן שאין לה חופכין. השמועות על המועדון חוננות. אומרים שמכרו אותו לבעלים של מועדון אחר, אומרים שלא משתלם לבעליו לשמץ אותו, אומרים שיש בעיות עם חברת הביטוח. שמועות, שמועות. אני החלטתי לברר ישר אצל בעל-הבית, רפי שאולי.

● **מה קורה עם „המועדון“?**

מה קורה עם המועדון? אנחנו מתכוונים לשפץ אותו ולפתוח אותו מחדש לקראת אפריל. עדיין לא התחלנו בשיפוץ, כי אני מאמין שצריך לסאטא פרטים עד הסוף, ועדיף לגמור עם התיכונן עד לפרט האחרון — ואז לבנות. זה יהיה אותו מקום, עם דקורציה אחרת. ● **מה הסיפור של „המועדון“, מה בדיוק קרה, למה הוא נשרף?**

היה קצר חשמלי בקומת הדיסקוטק. היתה פה מישטרה והיו שמאים של הביטוח, בדקו וקבעו כמו שצריך.

● **קיבלתם כבר את כספי הביטוח?**

אנחנו עדיין נמצאים בהליכים של משא-ומתן. רק עכשיו אנחנו יודעים בדיוק את שיעור הנזק שנגרם.

● **אנשים משלמים דמי-חבר, וכינתיים המקום לגור. אתם מחזירים כסף לחברים?**

אף אחד לא ביקש את הכסף בחזרה. כרטיס-החבר יהיה בתוקף מהיום שבו יפתח המועדון מחדש. למשך אותם חודשים שבהם היה סגור.

● **מניין השמעות שאתם מזכירים את „המועדון“ לבעלים של „קיסר“?**

התנהל משא-ומתן, שנדחה בעיקבות השריפה. אך המשא-ומתן אף פעם לא היה בנוגע למכירת המועדון. ניהלנו משא-ומתן, עם שלום פנסטר מקים וראובן כץ מקולטיאום, על ניהול המקום.

היה תנאי אחד במשא-ומתן שניהלנו: שאהרליה בן-אהרון, שגם הוא אחד השותפים בקיסר, לא יהיה קשור לעניין. גם אלינו הגיעו שמועות שהוא מספר, שהוא קונה את המועדון, אז פנינו אל פנסטר וכץ, ונתנו להם להבין שהאיש הזה לא יהיה מעורב במשא-ומתן — לא באופן ישיר ולא באופן עקיף. סיכמנו שהשניים ינהלו את המקום על בסיס הסדר כספי במקומו.

● **אתה יוצא בזמן האחרון מניהל העם קים שלך. עזבת את „תליאכרב הקטנה“, עזבת את „המועדון“. למה?**

אני לא יוצא מניהול העסקים. אני משוחח עם המנהלים פעם בשבוע. אני מעורב ישירות בכל מה שקורה, אלא שאינני נמצא במקומות מסית יוס-יום. אי-אפשר לערוך שום שינוי במקומות או לשכור אנשים לעבודה ללא אישורי.